

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej a Anny Žákovej, v právnej veci navrhovateľa **TZ**, proti odporkyni **SP, Ú** o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. marca 2007, č.k. 26Sd/51/2007-17, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 26 Sd/51/2007-17 z 22. marca 2007 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie odporkyne číslo X z 30. augusta 2006 **z r u š u j e** a vracia odporkyni na ďalšie konanie.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo X z 30. augusta 2006, ktorým podľa § 70 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s odôvodnením, že nezískal potrebný počet rokov dôchodkového poistenia na nárok na invalidný dôchodok podľa § 72 ods. 1 zákona o sociálnom poistení.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že navrhovateľ v období desiatich rokov pred vznikom invalidity, t.j. od 29. júna 1996 do 28. júna 2006 nezískal potrebný počet 5 rokov dôchodkového poistenia, iba 2 roky a 319 dní. Navrhovateľ preto nespĺnil jednu zo zákonných podmienok vzniku nároku invalidný dôchodok a preto krajský súd rozhodnutie odporkyne považoval za zákonné.

Navrhovateľ napadol rozsudok krajského súdu včas podaným odvolaním namietajúc, že jeho zamestnávateľ v roku 1999 skrachoval, preto nemohol pracovať a musel byť evidovaný na úrade práce. Súbežne s problémami so zamestnaním mal aj zdravotné problémy, pre ktoré od roku 1990 poberal čiastočný invalidný dôchodok, ktorý mu bol odňatý od 10. novembra 2002 a bol mu priznaný plný invalidný dôchodok, ktorý sa mu ale od roku 2002 nevyplácal. Je stále práceneschopný s ťažkým zdravotným poškodením, je odkázaný na cudziu pomoc a poberá len dávku v hmotnej núdzi 3.120,- Sk. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil a rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie, alternatívne žiadal, aby rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, o odvolaní rozhodol bez pojednávania v súlade s §250ja ods. 3 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Navrhovateľ sa žiadosťou z 15. júna 2006 domáhal priznania invalidného dôchodku.

Podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nedovršil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 72 ods. 1 písm. f) zákona o sociálnom poistení počet rokov dôchodkového poistenia pre vznik nároku na invalidný dôchodok poistenca vo veku nad 28 rokov je najmenej päť rokov.

Počet rokov dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok sa u poistenca vo veku nad 28 rokov zisťuje z posledných desiatich rokov pred vznikom invalidity (§ 72 ods. 2 zákona o sociálnom poistení).

Odvolací súd z administratívneho spisu odporkyne zistil, že navrhovateľ od 19. novembra 1989 poberal čiastočný invalidný dôchodok, priznaný podľa § 37 zák.č.100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“). V roku 2001 požiadal o invalidný dôchodok a bol uznaný invalidným podľa § 29 ods. 3 písm. a/ zákona o sociálnom zabezpečení od 21. februára 2002. Na tom základe odporkyňa rozhodnutím z 18. septembra 2002 odňala navrhovateľovi čiastočný invalidný dôchodok od 10. novembra 2002. Ďalším rozhodnutím z 23. septembra 2002 však odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok z dôvodu nesplnenia podmienky potrebnej doby 5 rokov poistenia, lebo v období desiatich rokov od 21. februára 1992 do 20. februára 2002 získal iba 2 roky a 319 dní poistenia.

Už zo žiadosti o invalidný dôchodok z 31. decembra 2001 vyplývalo, že navrhovateľ bol v období od 18. augusta 1994 do 13. mája 1999 evidovaný ako súkromne zárobkovo činná osoba (ďalej len „SZČO“) na pobočke SP V.

Z „opravného“ evidenčného listu dôchodkového zabezpečenia (poistenia) za obdobie od 1. júla 1995 do 13. mája 1999, vyhotoveného pobočkou SP V 6. júla 2006 je zrejmé, že navrhovateľ dňa 23. mája 2006 doplatil poistné za obdobie od 1. januára 1996 do 13. mája 1999, kedy bol SZČO.

Odporkyňa pri rozhodovaní o nároku na invalidný dôchodok v roku 2006 neskúmala, či vôbec a kedy v období od 21. februára 2002 do 23. mája 2006 došlo k zániku invalidity navrhovateľa uznanej podľa § 29 zákona o sociálnom zabezpečení a v prípade trvania tejto invalidity neskúmala, či navrhovateľovi nevznikol nárok na invalidný dôchodok podľa § 29 v spojení s § 8 ods.4 druhou vetou zákona o sociálnom zabezpečení v spojení s § 259 ods.1 a § 277 ods. 1 zákona o sociálnom poistení odo dňa doplatenia poistného SZČO, t.j. od 23.mája 2006, ktorý predchádzal podaniu novej žiadosti o invalidný dôchodok. Z uvedeného dôvodu jej rozhodnutie z 30. augusta 2006 bolo vydané bez zistenia skutočného stavu vecí, nedostačujúceho na posúdenie vecí a teda predčasne.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 220 OSP zmenil a rozhodnutie odporkyne podľa § 250q ods. 2 v spojení s § 250j ods. 2 písm. c/ OSP zrušil a vrátil odporkyni na ďalšie konanie.

Úlohou odporkyne v ďalšom konaní bude v zmysle vyššie naznačeného v prvom rade posúdiť invaliditu a nárok navrhovateľa na invalidný dôchodok ku dňu doplatenia poistného, t.j. k 23. máju 2006. Pokiaľ invalidita uznaná podľa § 29 zákona o sociálnom zabezpečení navrhovateľa pred 23. májom 2006 zanikla, taký záver musí odporkyňa v uvedenom rozhodnutí náležite zdôvodniť. Až po rozhodnutí o nároku na invalidný dôchodok od 23. mája 2006 bude môcť o žiadosti z 15. júna 2006 rozhodnúť znovu.

Odvolací súd považuje za potrebné poukázať i na skutočnosť, že navrhovateľ v odvolaní proti rozsudku krajského súdu namietol aj odňatie čiastočného invalidného dôchodku, resp. jeho nevyplácanie od 22. novembra 2002, odkedy mu nebola vyplatená žiadna dôchodková dávka. V tejto časti je odvolanie potrebné považovať za žiadosť o uvoľnenie výplaty neprávom odopretého čiastočného invalidného dôchodku a to spätne prinajmenšom do doby priznania invalidného dôchodku (§ 112 ods.1 písm. c/ v spojení s § 114 ods.1 zákona o sociálnom poistení).

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, že úspešnému navrhovateľovi náhradu trov súdneho konania nepriznal, lebo si ich náhradu neuplatnil.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 22. februára 2008

**JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová